

Sygn. akt I C 771/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : **SSR del. Piotr Jarmundowicz**

Protokolant : Leszek Matuszek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 stycznia 2013 r. we W.

sprawy z powództwa T. P. (1) oraz T. P. (2)

przeciwko **P. P.**

o nakazanie złożenia oświadczenia woli

I. oddała powództwo,

II. zasądza solidarnie od powodów T. P. (1) i T. P. (2) na rzecz pozwanego P. P. 3617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Okręgowego we Wrocławiu) na rzecz radcy prawnej M. M. kwotę 4428,00 zł brutto , w tym 828,00 zł tytułem podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi T. P. (1).

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 28.10.2011 r. do Sądu Rejonowego w O. powodowie T. P. (1) oraz T. P. (2) wnosili o nakazanie pozwanemu P. P. złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu na nich prawa własności nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Oławie Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi Księgę Wieczystą nr KW (...).

W uzasadnieniu powodowie wyjaśnili, że w dniu 06.11.2008 r. na podstawie umowy darowizny w formie aktu notarialnego, przenieśli na syna P. P. własność opisanej wyżej nieruchomości. W dniu 13.09.2011 r. powodowie złożyli oświadczenie o jej odwołaniu z uwagi na rażącą niewdzięczność obdarowanego przez nich syna. Powodowie wskazali, że do czasu przeniesienia na pozwanego własności nieruchomości, ich stosunki układały się poprawnie. Sytuacja uległa pogorszeniu po zawarciu przez pozwanego związku małżeńskiego z J. P. (1). Od tego czasu pozwany oraz jego żona używali wobec powodów wulgarnych słów oraz uniemożliwiali normalne korzystanie z części wspólnej. Ponadto często zachowywali się oni prowokacyjnie i wielokrotnie wszczynali awantury oraz stosowali przemoc fizyczną. Dodali, że pozwany w celu nękania oraz utrudniania korzystania z części nieruchomości przez powodów odłączył energię elektryczną naruszając przez to podstawowe zasady współżycia społecznego oraz uniemożliwiając wykonywanie podstawowych czynności i możliwości przygotowania choćby ciepłych posiłków.

W odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 01.02.2012 r. pozwany P. P. domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. Wskazał, że przedmiotowe postępowanie jest elementem odwetowego działania rodziców oraz, że to T. P. (1) prezentował wobec niego i jego żony agresywne zachowanie. Wyjaśnił, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w O. T. P. (1) został skazany na 10 miesięcy pozbawienia

wolności w zawieszeniu na 2 lata próby oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda. Pomimo zapadłego wyroku agresywna postawa powoda nie ustąpiła i nadal często, pod wpływem alkoholu, prowokował awantury, których efektem były akty przemocy. Podczas jednej z awantur w dniu 16.08.2011 r. J. P. (1) doznała licznych obrażeń ciała, co było przedmiotem postępowania sądowego, jednak z uwagi na fakt, że powód dopuścił się czynu w okresie próby, co mogłoby skutkować wykonaniem orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, J. P. (1) cofnęła wniosek o jego ściganie. Według pozwanego, efektem stanu zagrożenia jaki pojawił się po tym wydarzeniu było złożenie przez powodów oświadczenia o odwołaniu darowizny.

Pozwany, powołując się na treść art. 898 § 1 k.c. wskazał, że darczyńca może odwołać darowiznę nawet już wykonaną, jeśli obdarowany dopuścił się względem niego rażącej niewdzięczności. Pozwany wskazał, że działania jego i jego małżonki nie mogły mieć charakteru rażącej niewdzięczności ponieważ zmierzały tylko w kierunku ochrony ich praw, które były bezpośrednio lub pośrednio zagrożone działaniami powodów. Jego zdaniem odwołanie darowizny miało charakter odwetowy i złośliwy, stąd też, jego zdaniem, należało uznać brak okoliczności uzasadniających jej odwołanie.

Na rozprawie w dniu 15 marca 2012 r. Sąd Rejonowy w Oławie ustanowił na powoda T. P. (1) pełnomocnika z urzędu.

Pismem z dnia 29 marca 2012 r. pełnomocnik z urzędu powoda zakwestionował właściwość rzeczową Sądu Rejonowego w Oławie, zarzucając, iż z uwagi na wartość przedmiotu sporu, która wynosi 150.000 zł., sądem właściwym jest Sąd Okręgowy we Wrocławiu.

Postanowieniem z dnia 30 marca 2012 r. Sąd Rejonowy w Oławie stwierdził brak swej właściwości i przekazał sprawę do rozpoznania przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu.

Pismami procesowymi z dnia 5 kwietnia 2012 r. (k. 88-89) oraz z dnia 4 lipca 2012 r. pozwany (k. 111 – 112) podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie T. P. (1) oraz T. P. (2) zamieszkują wraz z synem P. P. oraz jego żoną J. i ich 13-letnią córką w domu jednorodzinnym K. przy ul. (...). P. P. z rodziną zajmują górną część domu, natomiast T. P. (2) oraz T. P. (1) zamieszkują na parterze budynku. Opłaty za energię elektryczną, wodę i gaz rodziny regulowały niezależnie od siebie według wskazań odrębnych liczników. Stosunki pomiędzy rodzinami układały się poprawnie, mimo, że czasem dochodziło pomiędzy nimi do nieporozumień. Rodzina T. P. (1) oraz T. P. (2) dotknięta była chorobą alkoholową. T. P. (1) alkohol spożywał codziennie, co powodowało u niego częste wybuchy agresji. T. i T. P. (2) nie regulowali należności za media, co spowodowało powstanie zadłużenia.

Dowód:

- zeznania T. P. (2) – k. 54, 167,

- zeznania T. P. (1) – k. 54v, 167,

- zeznania P. P. – k. 54v, 167,

- zeznania świadka J. P. (1) – k. 55-56,

W dniu 06.11.2008 r. w drodze umowy darowizny sporządzonej w formie aktu notarialnego T. i T. P. (1) darowali P. P. nieruchomość położoną w K. stanowiącą działkę nr (...), wraz z posadowionym na niej budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, w którym do tej pory zamieszkiwali. Dla nieruchomości tej Sąd Rejonowy w Oławie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadził Księgę Wieczystą pod numerem KW (...). W § 4 strony oświadczyły, że wydanie nieruchomości nastąpi niezwłocznie po podpisaniu aktu notarialnego. W § 5 strony określiły wartość nieruchomości na kwotę 70.000 zł, natomiast w § 7 P. P. ustanowił na rzecz T. i T. P. (1) nieodpłatną dożywotnią służebność mieszkania polegającą

na prawie korzystania przez uprawnionych ze wszystkich pomieszczeń znajdujących się na parterze budynku, na co T. i T. P. (1) wyrazili zgodę.

Dowód:

- umowa darowizny z dnia 06.11.2008r. – k. 7-11,
- zeznania T. P. (2) – k. 54, 167,
- zeznania T. P. (1) – k. 54v, 167,
- zeznania P. P. – k. 54v, 167,
- zeznania świadka J. P. (1) – k. 55-56,

Na początku 2009 roku T. P. (2) zdecydowała się na leczenie odwykowe w ośrodku w M.. Po jej powrocie z leczenia w połowie 2009 roku pomiędzy rodzinami często dochodziło do kłótni i awantur na tle sposobu korzystania z mieszkania i dostępu do poszczególnych jego pomieszczeń. Dnia 14.08.2010 r. P. P. zgłosił organom ścigania agresywne zachowanie wobec niego T. P. (1). W dniu 23.08.2010 r. doszło do kłótni z powodu wymiany przez T. P. (1) zamka w drzwiach pomieszczenia, w którym znajdowały się liczniki. T. P. (1), będący wtedy pod wpływem alkoholu, w pewnej chwili rzucił nim w stronę J. P. (1) grożąc, że ją zabije. P. P. zawiadomił o tym organy ścigania, T. P. (1) został później przez funkcjonariuszy odwieziony na izbę wytrzeźwień. Na skutek złożenia przez pokrzywdzonych J. P. (1) i P. P. wniosku o ściganie, toczyło się postępowanie karne. W wyroku z dnia 06.12.2010 r. Sądu Rejonowego w Oławie II Wydział T. P. (1) został uznany za winnego skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres dwóch lat próby.

Dowód:

- notatki urzędowe – k. 60-66,
- raporty z interwencji – k. 67-70,
- częściowo zeznania T. P. (2) – k. 54, 167,
- częściowo zeznania T. P. (1) – k. 54v, 167,
- zeznania P. P. – k. 54v, 167,
- zeznania świadka J. P. (1) – k. 55-56,
- częściowo zeznania świadka B. G. – k. 166,
- częściowo zeznania świadka Z. G. – k. 166,
- zeznania świadka S. D. – k. 166,
- dokumenty zgromadzone w aktach sprawy Sądu rejonowego w Oławie II Wydziału Karnego, sygn.: II K 896/10

W styczniu i lutym 2011 r. T. P. (1) będąc pod wpływem alkoholu groził P. P. oraz J. P. (1) pozbawieniem życia. P. P. złożył wtedy zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na podstawie którego w dniu 19.02.2011 r. wszczęto dochodzenie w sprawie, a w dniu 19.04.2011 r. wniesiono przeciwko T. P. (1) akt oskarżenia. W postępowaniu sądowym pokrzywdzeni J. P. (1) oraz P. P. wycofali wniosek o ściganie T. P. (1) wskazując, że nie zależy im na ukaraniu go a jedynie na tym, by zmienił swoje postępowanie wobec nich. Wobec cofnięcia wniosku postępowanie zostało umorzone.

Dowód:

- dokumenty aktach spray prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Oławie II Wydziale Karnym pod sygn. : II K 313/11

- zeznania pozwanego P. P. – k. 54v, 167,

- zeznania świadka J. P. (1) – k. 55-56,

- raporty z interwencji – k. 67,

Dnia 15.08.2011 r. P. P. dwukrotnie zawiadomił organy ścigania o awanturach jakie wywołał będący pod wpływem alkoholu T. P. (1). Groził on wtedy J. P. (1) że ją zabije. W dniu 17.08.2011 r. J. P. (1) w wyniku szarpaniny z T. P. (2) doznała obrażeń ciała w postaci podbiegnięci krwawych i otarć naskórka szyi, tułowia, obu kończyn górnych i obrzęku ramienia prawego. W dniu 19.08.2011 r. J. P. (1) zgłosiła organom ścigania o kierowanych ze strony teściów T. i T. P. (2) wobec niej groźbach.

Dowód:

- sprawozdanie z sądowno lekarskich oględzin ciała – k. 48-49,

- zeznania P. P. – k. 54v, 167,

- zeznania świadka J. P. (1) – k. 55-56,

- raport z interwencji – k. 68-69,

- zeznania świadka S. D. – k. 166,

W dniu 13.09.2011 r. T. P. (2) oraz T. P. (1) złożyli w piśmie skierowanym do P. P. oświadczenie, iż na podstawie art. 898 § 1 k.c. odwołują darowiznę dokonaną w dniu 06.11.2008r. Powodem odwołania darowizny była rażąca niewdzięczność wobec darczyńców polegająca na prowokowaniu awantur oraz uniemożliwienia im korzystania z części wspólnych nieruchomości. W piśmie wskazali też, że P. P. oraz jego żona przejawiali wobec nich agresję oraz pogardę a żona P. P. stosuje wobec nich przemoc fizyczną i nie okazuje należnego im szacunku. W związku z odwołaniem darowizny powodowie wezwali go do wydania przedmiotu darowizny w ciągu 21 dni od daty doręczenia oświadczenia.

Dowód:

- oświadczenie o odwołaniu darowizny z dnia 13.09.2011r. z potwierdzeniem nadania – k. 5-6, 10-11,

Skonfliktowane strony w 2011 i 2012 roku wielokrotnie zawiadamiały organy ścigania oskarżając się wzajemnie o prowokacje, wszczynanie kłótni i stosowanie wyzwisk i wulgaryzmów. W listopadzie 2012r. w domu P. zepsuła się instalacja elektryczna i przez okres kilku tygodni powodowie pozbawieni byli prądu. Awaria została usunięta staraniami P. P., który został obciążony przez Centrum Usług (...) -T. w K. fakturą VAT nr (...) na kwotę 540 zł. Kwotę tą P. P. uiścił w dniu 19.12.2011r.

W dniu 30.04.2012 r. P. wezwał zarówno P. P. jak i T. P. (1). Następnego dnia, tj. 01.05.2012r. T. P. (1), będąc pod wpływem alkoholu wszczął kłótnię z J. P. (1) i chcąc uniemożliwić jej przejście przez korytarz zatrzymał ją w drzwiach. W obronie żony stanął wtedy P. P., który popchnął mocno T. P. (1), tak, że w wyniku doznanych obrażeń został przyjęty do szpitala, w którym przebywał do dnia 04.05.2012 r.

Dowód:

- raport z interwencji – k. 69-70, 128-130,

- karta informacyjna – k. 102-103,

- zaświadczenie lekarskie – k. 104,
- zgłoszenie – k. 105-106,
- zeznania pozwanego P. P. – k. 167,
- faktura VAT – k. 52,

Opisany wyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych przez strony dowodów z dokumentów, w szczególności z umowy darowizny z dnia 06.11.2008 r., oświadczenia o odwołaniu darowizny a także z notatek służbowych sporządzonych przez funkcjonariuszy policji, karty informacyjnej leczenia szpitalnego, świadectwa sądowno lekarskich oględzin ciała oraz zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa i faktury VAT. W ustaleniu stanu faktycznego istotne były także zeznania świadka J. P. (2), oraz S. D., którym to Sąd w całości dał wiarę.

Zeznania świadka J. P. (2) Sąd ocenił jako wiarygodne ponieważ była ona naocznym świadkiem zachowania i działań podejmowanych zarówno przez jej męża P. P. jak i jej teściów. Ponadto treść jej relacji zbieżna jest z treścią notatek służbowych dołączonych do pozwu oraz z tym w jaki sposób wydarzenia opisywał P. P.. Z kolei zeznania S. D. zasługiwały na uwzględnienie w całości ponieważ jako sąsiad rodziny P. niejednokrotnie był obserwatorem zdarzeń, jakie rozgrywały się na ich posesji, ponadto, podobnie jak w przypadku relacji J. P. (1), jego zeznania znajdują potwierdzenie w tym, w jaki sposób zdarzenia opisywał P. P. oraz z treścią notatek służbowych funkcjonariuszy policji wzywanych na miejsce zdarzenia.

Jako wiarygodne i zasługujące na całkowite uwzględnienie Sąd ocenił również zeznania P. P. ponieważ potwierdzone one zostały w całości w zeznaniach świadka S. D. oraz J. P. (1), a także w treści notatek urzędowych sporządzonych przez funkcjonariuszy policji.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd częściowo tylko uwzględnił zeznania świadków Z. G. oraz B. G. z uwagi na fakt, że stanowiły one jedynie relację przebiegu zdarzeń opisywanych przez powódkę B. G.. W przypadku zeznań Z. G. były one natomiast powtórzeniem tego, co o zdarzeniach w domu P. wiedziała jego żona B.. Poza tym nie byli oni naocznymi świadkami awantur i nieporozumień w domu P., nie mieszkali w domu przy ul. (...) w K. a ponadto odwiedzali rodzinę P. jedynie trzy lub cztery razy w roku. Jedno wydarzenie, które opisywali zeznając na rozprawie w dniu 07.01.2013r. jakie toczyło się z ich bezpośrednim udziałem nie miało związku z zachowaniem czy działaniami pozwanego P. P. a jedynie jego żony J. stąd też nie mogło ono mieć dla rozstrzygnięcia sprawy żadnego znaczenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako nieuzasadnione, nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę materialną roszczenia powodów stanowił przepis art. 64 k.c. zgodnie z którym prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek danej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli, zastępuje to oświadczenie. Przepis powołanego wyżej artykułu nie jest samoistną podstawą dla kreowania obowiązku złożenia oznaczonego oświadczenia woli. Stanowi on jedynie podstawę prawną do przymusowej realizacji obowiązku, który wynika z innego źródła. Obowiązek złożenia oznaczonego oświadczenia woli może wynikać z czynności prawnej, z ustawy albo z aktu administracyjnego. W przedmiotowej sprawie obowiązek ten miał podstawę w czynności prawnej jaką było odwołanie darowizny przez powodów z powodu rażącej, ich zdaniem, niewdzięczności obdarowanego pozwanego. Sytuację tą reguluje z kolei art. 898 k.c. który stanowi, że darczyńca może odwołać darowiznę nawet już wykonaną, jeżeli obdarowany dopuścił się względem niego rażącej niewdzięczności. Zgodnie z § 2 tego przepisu zwrot przedmiotu odwołanej darowizny powinien nastąpić stosownie do przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. Od chwili zdarzenia uzasadniającego odwołanie obdarowany ponosi odpowiedzialność na równi z bezpodstawnie wzbogaconym, który powinien się liczyć z obowiązkiem zwrotu.

Ponieważ oświadczenie woli o odwołaniu darowizny odnosi jedynie skutek obligacyjny i stwarza po stronie obdarowanego obowiązek zwrotu przedmiotu odwołanej darowizny to dla wymuszenia realizacji skutku rzeczowego darczyńca powinien wystąpić z powództwem o zobowiązanie obdarowanego do złożenia oświadczenia woli o przeniesieniu własności nieruchomości z powrotem na darczyńcę, co wynika z zawartego w art. 898 § 2 k.c. odesłania do bezpodstawnego wzbogacenia, które wskazuje na wyłączenie automatycznego skutku rzeczowego odwołania darowizny.

W przedmiotowej sprawie powodowie T. P. (2) oraz T. P. (1) w dniu 06.11.2008 r. w drodze umowy darowizny sporządzonej w formie aktu notarialnego przenieśli na pozwanego P. P. własność nieruchomości zabudowanej domem jednorodzinny, w którym zamieszkiwali. Stan faktyczny sprawy wskazywał, że rodziny były głęboko skonfliktowane na tle przede wszystkim sposobu korzystania z mieszkania. Ich konflikt po podpisaniu umowy darowizny zaczął jeszcze bardziej eskalować, zbiegło się to jednocześnie w czasie z ukończeniem leczenia odwykowego przez T. P. (2). W dniu 13.09.2011 r. powodowie złożyli na piśmie oświadczenia o odwołaniu darowizny z uwagi na rażącą niewdzięczność P. P..

O istnieniu lub nieistnieniu podstaw do odwołania darowizny z powodu rażącej niewdzięczności decydują w każdym wypadku konkretne okoliczności, rozważane na tle zwyczajów panujących w określonym środowisku społecznym.

W niniejszej sprawie powodowie jako rażącą niewdzięczność pozwanego uzasadniającą odwołanie darowizny wskazywali na takie zachowania jak agresywne zachowania P. P. i jego żony wobec nich, brak szacunku i pogardliwe zachowanie a także stosowanie przemocy fizycznej oraz uniemożliwianie korzystania z mieszkania.

Pozwany zaprzeczył wszystkim tym zarzutom i wskazał, że oświadczenie o odwołaniu darowizny ma przede wszystkim charakter odwetowy. Powołując się na toczące się przeciwko powodowi T. P. (1) postępowania karne wskazał, że agresywną stroną w konflikcie był jego nadużywający alkoholu ojciec.

Zgodnie z art. 6 kc i art. 232 kpc powodowie mieli obowiązek udowodnienia okoliczności, które ich zdaniem miałyby czynić zasadnym odwołanie darowizny i uprawniać do żądanie zwrotu przedmiotu darowizny.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy stwierdzić, iż powodowie nie udowodnili faktów, z których wywodzili skutki prawne, tj. tego, że ze strony obdarowanego syna doświadczyli rażącej niewdzięczności, która uzasadniałaby odwołanie uczynionej w 2008 roku darowizny. Sąd doszedł bowiem do przekonania, że bardzo często do awantur i kłótni powiązanych niejednokrotnie z czynami związanymi z naruszeniem nietykalności cielesnej dochodziło w czasie, kiedy T. P. (1) był pod wpływem alkoholu. Jak wskazują zeznania świadków oraz pozwanego, stawał się on wtedy agresywny i prowokacyjny. Okoliczność ta wynika także z treści notatek policyjnych oraz raportów z bazy danych. Wskazują one przede wszystkim, że po pomoc dzwonił najczęściej albo J. P. (1) albo P. P.. Również i treść akt karnych dołączonych do przedmiotowej sprawy świadczyła o tym, że stroną atakującą był T. P. (1), który dopuszczając się słownych ataków na P. P. oraz J. P. (1) groził im pozbawieniem życia. Nie potwierdziły się także zarzuty powodów odnoszące się do celowego pozbawienia przez P. P. powodów energii elektrycznej. Jak wynikało bowiem z zeznań pozwanego, w ich domu miała miejsce awaria instalacji i to jego staraniami awaria ta została usunięta. Fakt ten potwierdziła także treść faktury VAT z dnia 19.2011r., którą to naprawiający instalację obciążył pozwanego. Podkreślić należy także, że to pozwany a nie powodowie uregulował jej należność, mimo, że awaria dotyczyła ich części domu.

Sąd wskazuje w tym miejscu, że powołani przez powodów świadkowie B. G. i Z. G. podczas zeznań na rozprawie w dniu 07.01.2013 r. w żaden sposób nie potwierdzili, że pozwany P. P. dopuszczał się wobec powodów agresywnego zachowania. Faktem jest, że relacjonowali oni, że słyszeli od powódki T. P. (2) o wydarzeniach jakie miały miejsce, jednak nie były to opisy konkretnych zachowań pozwanego i najczęściej były jedynie opisem ogólnego wrażenia zachowania pozwanego i jego oceny. Co więcej w swoich zeznaniach skupiali się oni nie na zachowaniu czy też działaniach pozwanego P. P. a jego żony J. P. (1), co nie mogło mieć w rozstrzygnięciu sprawy żadnego znaczenia. Podkreślić należy także, że również i powodowie słuchani na rozprawie w dniu 07.01.2013 r. większość zarzutów

odnoszących się do złego traktowania kierowali do J. P. (1), zarzucając jedynie, że P. P. nie podejmuje żadnych kroków zmierzających do zmiany zachowania jego żony oraz, że w konflikcie jaki się pomiędzy nimi wywiązał akceptuje jej naganne, ich zdaniem, zachowania.

Rażącą niewdzięczność w rozumieniu art. 898 § 1 k.c. musi cechować znaczne nasilenie złej woli skierowanej na wyrządzenie darczyńcy krzywdy lub szkody majątkowej. Czynami świadczącymi o rażącej niewdzięczności obdarowanego są m.in. odmówienie pomocy w chorobie, odmowa pomocy osobom starszym, rozpowszechnianie uwłaczających informacji o darczyńcy, pobicia czy ciężkie znieważenia. Znamion rażącej niewdzięczności nie wyczerpują czyny nieumyślne obdarowanego, a nawet drobne czyny umyślne, ale niewykraczające poza zwykłe konflikty rodzinne. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17.11.2011 r. sygn. akt IV CSK 113/11 oraz Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 07.07.2009 r. sygn. akt VI ACa 63/09). W podobnym tonie wypowiedział się także Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 14.04.2005 r. (sygn. akt VI ACa 60/05) stwierdzając, że przez pojęcie "rażącej niewdzięczności" należy rozumieć tylko takie czynności obdarowanego - działania lub zaniechania, które są skierowane przeciwko darczyńcy z zamiarem nieprzyjaznym, nie zaś przeciwko osobom trzecim, nawet bardzo darczyńcy bliskim. O rażącej niewdzięczności nie może być mowy, gdy obdarowany dopuszcza się wobec darczyńcy działań godzących w jego dobra, ale czyni to nieumyślnie, a nawet umyślnie, lecz działania te nie wykraczają poza ramy zwykłych konfliktów życiowych (rodzinnych) w określonym środowisku.

Stan faktyczny sprawy nie wskazywał jednak, by P. P. dopuścił się względem powodów rażącej niewdzięczności. Sąd dał mu wiarę w całości, kiedy opowiadał on o źródłach konfliktu oraz o agresywnym sposobie zachowania jego ojca, o nadużywaniu przez niego alkoholu a także o prowokacyjnym zachowaniu jego matki. Okoliczności, o których opowiadała zbieżne były z tym, jak sytuację to opisywali świadkowie J. P. (1) oraz S. D.. Ponadto w całości potwierdzone one zostały w treści notatek policyjnych oraz dołączonych do sprawy akt karnych, w których to figurował on jako osoba pokrzywdzona. Sąd miał na uwadze okoliczność, że podczas jednej z kłótni na skutek szarpaniny T. P. (1) wymagał opieki medycznej w szpitalu, jednak z wiarygodnych w tym zakresie zeznań pozwanego wynikało, że został on sprowokowany przez T. P. (1), będącego wtedy pod wpływem alkoholu oraz że stanął w obronie swojej żony.

W związku z powyższym Sąd nie dał wiary gołosłownym, jak się okazało, twierdzeniom powodów o niewdzięczności obdarowanego syna, mającej być podstawą odwołania darowizny. Z tych też względów powództwo w całości zostało oddalone jako nie udowodnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i mając na uwadze wynik postępowania, tj. fakt, że pozwany wygrał je w całości, kosztami obciążył powodów. Sąd zasądził od powodów na rzecz pozwanego kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na którą złożyły się: 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego została ustalona w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w sprawie opłat za czynności radcowskie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W pkt. III wyroku Sąd na podstawie przepisów rozdziału 15 powołanego wyżej rozporządzenia oraz § 2 pkt. 3 zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. M. kwotę 4428 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi T. P. (1).

Z/:

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda z urzędu,
3. kal. 14 dni.